

Reuerendissimi in christo patris et dñi: domini Hugonis de sancto Charo: sacrosancte ecclesie Romane Tituli sancte Sabine Cardinalis prmi de ordine diui Bonnici: in Postillam super Genesim: Prologus.



Principium verborum tuorum veritas: deus pater: imo et operum. Scriptum est enim: Sermo tuus veritas est: Job. xvij. c. id est filius tuus: per quem omnia facta sunt: et sine quo factum est nihil: qui et dicit: Ego sum principium qui et loquor vobis: Job. viij. d. vnu cum patre et spiritu sancto principium. Nam pater et filius et spiritus sanctus vnum sunt. j. Job. v. b. Vnu quidem

principium omnium: vna essentia: vnus deus ex quo omnia: per quem omnia: in quo omnia: Roma. xj. d. In quo verbo tota trinitas: vnus auctor: vnu principium omnium rerum ostenditur. In primo potentia: in secundo sapientia: in tertio bona voluntas siue benignitas commendatur. Potentissime siquidem omnia ex nihilo creauit deus: sed et creata sapientissime/locis congruis ordinauit: sed et benignissime ordinata propter nos in suo ordine conseruauit. Cogita ergo rerum principium quod est nihil: et lauda potentiam: attende ordinem et mirare sapientiam: considera finem et occurrit tam benigna vtilitas: quod vtilis benignitas creatoris: Nam sua bonitate et nostra vtilitate fecit omnia deus. Ergo tria debent in rerum vniuersitate attendi: Quid est: quomodo est: propter quid est vnumquodque. Sed fuerunt quidam qui primum tantum attendentes: et alia negligentes: abusi sunt creaturis: in eis penitus delectantes: vnde et dicunt: Fruamur bonis que sunt: et vtamur creatura tanquam in inuentura celeriter: Sap. ij. b. Qui dicit sunt voluptuosi. De quibus dicit Zullus ad Brutum: Voluptatem summum bonum esse: vox pecudum videtur esse non hominum. Legimus etiam nonnullos fuisse: quibus vnica fuit sollicitudo: modum et ordinem inuestigare factorum: ad quid facta sint inquirere negligentes: abo quidem parcissimo atque vilissimo contenti: vnde et se philosophos nominauerunt: Sed a nobis: vni et curiosi rectius appellantur. Unde apostolus: Euanuerunt in cogitationibus suis: et obscuratum est insipiens cor eorum: Dicentes enim se esse sapientes: stulti facti sunt: Roma. j. c. Utrisque successerunt viri prudentes: qui et facta et factorum ordinem diligentius transferunt: ad quid facta essent inquirere studuerunt. Nec lauit eos: quia propter suam bonitatem fecit deus omnia et propter suorum vtilitatem. Hi sunt viri spirituales: sic vtentes hoc mundo quasi non vtentes. Primum voluptate: secundi vanitate: tertij veritate sunt repleti. Si vis ergo ad noticiam veritatis peruenire: incipe transilire: vt nec affectum concupiscentia creaturarum: sicut in voluptuosis: nec inuestigatio: sicut in curiosis detineat intellectum. Sic fecerunt tertij: qui per scripturam nobis agnitam veritates communicantes: sacram doctrinam sub certis limitibus tradiderunt. Quorum primus moyses fuit: secundo propheta: tertio apostoli et euangeliste: Quorum omnium fuit vna intentio: homines scilicet a malo retrahere: et ad bonum puehere. In his enim duobus consistit perfecta iusticia: vt dicit Aug. Unde tota scriptura circa hec duo versatur. Unde dominus per Osee xj. b. In funiculis adam traham te: in vinculis charitatis. In funiculis adam trahit: cum timorem incurrit aut dolorem. In vinculis charitatis: cum vel beneficia exhibita recolat vel exhibenda promittit. Hinc moyses legem dure cervicis populo traditurus: beneficia dei tam ipsis quam patribus collata commemorat: et ampliora promittit: penas etiam in transgressoribus illatas recolat: et adhuc inferendas minatur. Hec sunt vincinus et ansula quibus cortice tabernaculi iungebantur: id est vetus et nouum testamentum in doctrinam vnam quasi in vna cortinam conueniunt faciendam. Que quattuor preciosis coloribus variantur: bysso: hiacyntho: cocco bis tincto et purpura. Per byssum candidam: que est quasi tegimen cortice: historie veritas designatur. Per hiacynthum coloris aeris: allegorie subtilitas figuratur. Per coccum bis tinctum: qui flammee est coloris: anagoge que ad celum subleuat: vbi igniculus sion fit caminus: insinuat. Per purpuram: tropologia designatur: que de moribus agens: promouet ad amorem. Hec sunt quattuor rotę Ezechielis: in quibus est spiritus vite. Hec sunt quattuor ale duorum cherubin sepe super orticulum contingentes. Hec sunt quattuor flumina paradisi ab eodem fonte manantia: id est a christo: in quo sunt omnes thesauri scientie et sapientie absconditi a seculis. Hec sunt quattuor opera tabernaculi. Hi sunt quattuor venti a quibus insufflatus spiritus: interfectorum ossa suscitauit: Ezech. xxxvij. c. Historia narrat quid factum: allegoria docet quid intelligendum: anagoge quid appetendum: tropologia quid faciendum. Nos igitur duo media relinquentes ad presens: primum et vltimum: scilicet quod deus dedit: prosequemur: a primo libro et vltimo exordium capientes: caudam cum capite pariter offerentes: Ipsi enim offerimus hoc sacrificium qui dicit: Ego sum alpha et omega: Apoc. j. b. et vlt. c. id est principium et finis. Principium in quantum quidem est veritas: finis in quantum vita: sed et medium in quantum via: Ego inquit sum via et veritas et vita: Job. xij. a. Via rectificans oberrantes: veritas illuminans ignorantes: vita viuificans morientes. Primum ergo inquirendum est: que sit materia primi libri: id est Genesios: quis auctor: que intentio: que vtilitas: quis modus agendi. Materia duplex est: historica et mystica. Historica materia est maioris mundi: id est macrocosmi creatio materialis. Mystica vero materia est minoris mundi: id est hominis plasmatio spiritualis. Auctor est moyses: hominum mansuetissimus: verus dei famulus: cui deus facie ad faciem dignatus est apparere: Cui deus sic futura: ita mundi creationem preteritam reuelauit. Quod non absurde credi possit: sanctos antiquos patres etiam ad posterorum suorum frequentem memorie tradidisse: vel etiam scripto ad laudem dei commendasse: et sic ad moysi noticiam peruenisse. Quod videtur innuere Judas qui auctoritatem Enoch in epistola sua inducit. Intentio auctoris est falsitatem errantium circa rerum principium eliminare: et veritatem astruere. Siquidem duplex est opus sapientis: mentientes posse manifestare: et dicere verum de quibus nouit. Utilitas magna erroris declinatio: et agnitio veritatis. Finis: gloria dei. Modus agendi talis est. Primum errores trium: id est platonis: aristotelis et epicuri eliminat: ostendens omnium rerum vnum solum principium esse: vbi dicit: In principio creauit deus celum et terram. Secundo de ornatu et distinctione rerum iuxta senariam operationem prosequitur. Tertio de peccato hominis: et electione eius de paradiso. Quarto de propagatione hominis. Quinto de ablutione mundi per diluuium. Sexto de humani generis multiplicatione: descendens vsque ad patriarchas. Ostendens vltimo quomodo iacob et filij eius venerunt in egyptum: vbi iacob moriens benedixit filiis: et in morte ioseph terminat liber iste.

Explicit Prologus.

Ps. 118.

Job. 1. a.

1. Cor. 7. f.

Exo. 32. b.

et. 33. a.

Exo. 26. c.

Esa. 31. d.

Ezech. 1. e.

Exo. 25. b.

Gen. 2. b.

Col. 2. a.

Exo. 26. et. 36.

Leuit. 9. c.

Num. 12. a.

Exo. 33. b.